

[gewoon]
VERLIEFD

Met dank aan Saar, die de WhatsApp-berichtjes in dit boek omtoverde tot prachtige, hedendaagse, taalkundig scheefgetrokken pareltjes.

Gewoon verliefd
Luc Descamps

Eerste druk: mei 2019

© 2019, Luc Descamps en Van Halewyck
Van Halewyck maakt deel uit van Pelckmans uitgevers nv
www.pelckmansuitgevers.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

D/2019/7104/59
ISBN 978 94 6383 014 0
NUR 285

vanhalewyck.be

[vanhalewyck](https://www.facebook.com/vanhalewyck)

[vanhalewyck](https://twitter.com/vanhalewyck)

[van_halewyck](https://www.instagram.com/van_halewyck)

Luc Descamps

[gewoon]
VERLIEFD

Van Halewyck

Young teacher
The subject
Of schoolgirl fantasy...

(Don't Stand so Close to me – The Police)

Maandag 3 september
eerste schooldag

1

‘Ik zweer het je, hij is zo knap.’

‘Dus Minnaert is weg? Dat weet je zeker?’

‘Ik zweer het op het graf van mijn moeder.’

‘Ten eerste, je moeder leeft nog en ten tweede, je kunt dat mens niet uitstaan.’

‘Akkoord, dat geef ik toe, maar toch is het waar. Jullie weten toch dat Minnaert voor de grote vakantie ziek was. Wel, naar het schijnt zou ze nu voor altijd wegblijven. En haar vervanger... *Oh my God!* Die kan mij zo krijgen!’

‘Charlotte, vergeet je niet dat hij een leraar is? En bijgevolg een stuk ouder dan jij?’

‘*So what?* Ik ben in de vakantie zestien geworden, dus dat is volstrekt legaal. Het is niet dat hij dan een kinder-
verkrachter zou zijn of zo, hè.’

‘En Gregory?’

‘Gregory?’ Charlotte draaide met haar ogen en wendde haar hoofd af in een perfecte imitatie van een eersteklas dramaqueen. ‘*Read my lips, Gregory is history.*’

‘Nee! Hebben jullie het uitgemaakt?’

‘Correctie, *ik* heb het uitgemaakt. Wat dacht hij wel? Dat hij het op scoutskamp kon aanleggen met de een

of andere del om daarna weer bij mij terug te komen alsof er niets gebeurd was? *Not with this girl, I can tell you that.* Met andere woorden, ik ben zo vrij als een vogel.'

'En klaar om op jacht te gaan.'

'Laat me het zo stellen: als de directie het nodig vindt om een jonge *stud* op ons los te laten, sta ik niet in voor de gevolgen. Ik weet nu al dat Engels dit jaar mijn lievelingsvak wordt. *Mark my words!*

'Volgens mij ben jij gewoon boos op Gregory', zei Amy.

'Boos? Als je met boos bedoelt dat ik hem zou willen vierendelen of hem een trap zou willen geven in zijn gevoeligste plekje zodat hij alleen nog maar kan piepen als een koorknaapje, dan ben ik boos, ja. Wie denkt hij wel dat hij is? Mij bedriegen zodra ik mijn rug heb gedraaid. Pff, hij kan me wat.'

'Lijkt me niet de ideale motivatie om meteen onze nieuwe leraar Engels te gaan verleiden', merkte Ella op.

'Wat houdt me tegen? Hij is volwassen, heeft niet van die kinderstreken zoals Gregory én hij heeft ongetwijfeld heel wat ervaring. En hij is zo *hot!* *I am so ready for him!*'

Het leek alsof er geen grote vakantie was tussen geweest. Als vanouds voerde Charlotte Vandurme het hoge woord en stonden de andere meisjes om haar heen getroeft. Charlotte was de oudste van de klas, ze was verstandig, behaalde mooie resultaten én ze had de *looks*, zoals ze dat zelf zo graag zei. Van een gebrek aan zelfvertrouwen had ze totaal geen last. Haar uitspraken over de nieuwe leraar Engels én over haar gedoofde vlam Gregory joegen een golf van opgewonden gegiechel door het groepje. Charlotte in actie was het perfecte tegengif tegen het slome gevoel dat je kon

bekruipen bij het begin van een nieuw schooljaar en het daarbij horende verlies van de vrijheid waar je de afgelopen twee maanden van had genoten.

‘Je lijkt in ieder geval weer goed op de hoogte’, zei Emilie.

‘*Field work, girly*. Ik geef mijn ogen en oren de kost.’

‘Vooral je ogen in dit geval, lijkt me’, repliceerde Jitske.

‘Je zult me geen ongelijk geven. Wacht maar tot jullie hem zien.’

‘Ken je zijn naam ook?’

Dat was Yutta, net als de anderen een vast lid van het groepje rond Charlotte, maar meestal iets minder uitbundig.

‘Hola, Yutta! Bespeur ik daar enige interesse? Als ik me niet vergis, word jij pas in januari zestien. Strikt genomen zou je dus de wet overtreden door aan te pappen met een volwassene. In de instelling houden ze alvast een bed voor je vrij. En daarbij... *he’s mine!* Vergeet dat niet.’

‘Jij bent compleet gestoord, Charlotte’, begon Yutta zich te verdedigen. ‘Ik ben helemaal niet geïnteresseerd in hem. Een leraar! Ik mag er zelfs niet aan denken. Bwèrk!’

‘Maak je niet dik, schat’, antwoordde Charlotte lachend. ‘Ik plaag je toch maar wat. Trouwens, Joeri zou toch sowieso voor de mijne vallen, hoor.’ Om zeker te zijn dat iedereen begreep wat ze bedoelde, gaf ze haar borsten een zetje.

‘Charlotte, wat ben jij toch een slet’, zei Ella gespeeld gechoqueerd.

'I know, honey. I know.'

'Joeri dus', zei Jitske.

'Meneer Stevens voor jullie.'

'Echt, Charlotte, jij bent onververbeterlijk', lachte Emilie.

'Ik weet het. *Simply the best*, hè.'

Charlotte was een meester in het bespelen van haar publiek, uit hoeveel personen dat ook bestond. Ze had de zeldzame gave om zichzelf geweldig te vinden en toch niet hautain over te komen op anderen. Dat maakte dat ze met voorsprong het populairste meisje was van de klas. Niet alleen bij haar klasgenoten, maar ook bij de meeste leerkrachten. Ze was verstandig en alert en met haar gevatte opmerkingen hield ze iedereen bij de les. In Charlottes buurt dommelde je niet weg.

'En heb je een deadline?' vroeg Lotte. 'Een datum tegen wanneer hij ten laatste smachtend aan je voeten moet neervallen? Dan kunnen we meteen een *pool* opzetten.'

'In *matters of love* wordt er niet gewed, Lotte. Dat is een gouden regel. Hou me gewoon maar in de gaten; ik zal toeslaan wanneer de tijd rijp is.'

'Ook goed', zei Lotte en ze haalde haar schouders op.

Lotte Meskens was nieuw sinds vorig schooljaar. Ze was pas in de laatste week van oktober aangekomen nadat ze in haar vorige school was weggepest. Eigenlijk heette ze ook Charlotte, maar daardoor liep ze al meteen in de weg van Charlotte Vandurme, die zich toen reeds gekroond had tot de absolute koningin van de klas. '*There can be only one, honey*', had ze gezegd. '*No hard feelings*, maar een tweede Charlotte in de klas kunnen we niet hebben. We noemen jou Lotte, akkoord?'

Zonder na te denken had Lotte geknikt en daarmee had ze een crisis afgewend. Iedereen had haar sportieve reactie geapprecieerd en ze was zonder verdere problemen opgenomen in de groep. Zij en Yutta waren zelfs beste vriendinnen geworden.

‘Ik ben nu echt wel benieuwd geworden, hoor’, zei Yutta en haar opmerking werd meteen van alle kanten beantwoord door opgewonden gekir.

‘Jullie zullen wel zien dat ik niet heb overdreven’, zei Charlotte. ‘Maar...’ en ze stak haar vinger op om haar woorden kracht bij te zetten, *‘hands off!’*

‘*Oh my God*, Charlotte, als jij geen actrice wordt, weet ik het ook niet meer’, zei Emily lachend.

‘En dan trouwt ze zeven keer, zoals al die grote Hollywoodsterren’, voegde Ella eraan toe.

‘Zolang wij maar naar al die huwelijksfeesten mogen komen’, vond Jitske.

‘Lach maar, binnenkort smelten jullie weg van jaloezie als ik Joeri heb ingepakt’, zei Charlotte.

‘Meneer Stevens, zul je bedoelen’, lachte Yutta.

‘Nee nee, dat is voor jullie. Voor mij is het Joeri.’

Charlotte glimlachte breed, alsof ze de strijd al bij voorbaat had gewonnen.

2

Voor de derde keer checkte Joeri Stevens zijn rugzak. Pas twee dagen geleden had hij bericht gekregen dat er een vacante betrekking was voor een leraar Engels. Hij had zijn vorige school in Nederland ver achter zich gelaten en vanwaar hij nu woonde, was het niet al te ver fietsen naar zijn nieuwe baan. Met zijn vierentwintig jaar was hij een van de jongste leerkrachten van het korps. Dat had hij gisteren gemerkt op de algemene personeelsvergadering. Niet dat het hem iets uitmaakte. Als mannelijke leerkracht was hij in de minderheid, maar daar stond hij niet van te kijken. Dat hoorde er tegenwoordig nu eenmaal bij. Drie klassen in het tweede jaar, twee in het derde jaar en eentje in het vierde jaar, afdeling economie. Vooral naar die laatste keek hij uit: leerlingen die oud genoeg waren om al eens een gesprek op niveau mee te voeren in het Engels. Dat verwachtte hij tenminste toch van een vierde jaar in de afdeling economie. Er was maar één direct nadeel aan die klas: er was hem verteld dat het allemaal meisjes waren. Niet dat hij daar moeite mee had, maar... Joeri schudde zijn hoofd. Niet aan denken! Hij moest zich focussen op het lesgeven en dan zou het allemaal wel loslopen. Hij was gewoon wat

nerveus. Normaal toch als je aan een nieuwe opdracht begint? Nieuwe school, nieuwe regels, nieuwe collega's, nieuwe leerlingen, een hoop voorbereidingen. Dat zou echt wel al zijn energie vergen. Hij hoefde zich niet te veel zorgen te maken. Nergens goed voor.

Net zoals hij dat een uur geleden en ook gisterenavond al had gedaan, constateerde hij dat alles netjes in zijn rugzak zat. Hij was er helemaal klaar voor. Hij liep de trap naar beneden tot in de kelder en pakte zijn fiets. Tot zijn scha en schande had hij ondervonden dat het geen goed idee was om je fiets in deze buurt 's nachts voor de deur te laten staan, ook al zette je hem op slot. Geld om in een minder diefstalgevoelige buurt iets te huren had hij niet; een nieuwe fiets kopen was al duur genoeg geweest. Dus stalde hij die voortaan in de kelder; daar stond hij veilig. Hij fietste door zijn nieuwe omgeving en was blij dat hij voor deze nieuwe start had gekozen. Opnieuw in zijn vorige school aan de slag gaan zou geen goed idee zijn geweest. Dat hoofdstuk lag achter hem en hij zou ervoor zorgen dat dat ook definitief zo was.